

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16367/2023
11.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Субић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Рефија Гарибовић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 485/23 од 02.02.2023. године, у седници одржаној 11.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 485/23 од 02.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 485/23 од 02.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 8752/19 од 06.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апослутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених пензија за период од априла 2016. године до децембра 2019. године исплати појединачно одређене месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, све ближе наведено у том ставу. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у коме је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених пензија за период од априла 2016. године до децембра 2019. године исплати износе преко досуђених до тражених износа, са законском затезном каматом почев од 26-ог у текућем месецу за претходни месец на сваки појединачни износ. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 216.355,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 485/23 од 02.02.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосноване жалбе парничних странака и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 8752/19 од 06.10.2022. године у ставу

првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 8752/19 од 06.10.2022. године, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 179.252,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде Вишег суда донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о изјављеној ревизији одлучује применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/21... 10/23).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете због обуставе исплате пензија тужиоцу као лицу са пребивалиштем на територији Косова и Метохије, за период од априла 2016. године до децембра 2019. године. Одлука о тужбеном захтеву не одступа од одлука судова у истим чињенично – правним споровима и у складу је са закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 27.06.2017. године о урачунавању приликом обрачуна висине штете новчаних износа који су исплаћивани на основу прописа међународне администрације – Уредбе УМНИК-а, без обзира да ли се ради о пензији или некој другој врсти накнаде, будући да те накнаде представљају обештећење за штету насталу неисплаћивањем пензије која је тужиоцу призната решењем туженог, у смислу члана 192. Закона о облигационим односима.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које се по закону не може да поднесе (члан 403. став 1. и 3.).

Према члану 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео дана 12.04.2019. године, а вредност побијаног дела је 495.835,95 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора не прелази имовински цензус од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке, донео применом одредбе члана 413. ЗПП у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23).

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**